

зита за дъщерята на керміянскія владѣтели, и като купи силомъ областъта Хамитъ, нагънх изново да покорява земи въ Европа.

Тимурташь, който на-скоро бѣше завоевалъ прѣдѣлытъ подъ Родона и около Аксіуса, които отдавна принадлежахъ на Драгаша и Богдана, навлѣзе въ Македонія, която прѣгази съ непобѣдимытъ си войски дори до границытъ на Албанія, и покори градоветъ Бытоля, Прилепъ и Щипъ.

Когато Тимурташь побѣдяваше градоветъ отъ онъжъ страна на Орбелъ, главната военна сила подъ началството на Индже-Балабанъ, обсаждаше голѣмыя градъ Срѣдецъ (Софія), който за нѣколко години са яко опираше на всичкитъ усилия на обсадителитъ, които бѣхъ захванжли да губятъ търпѣніето си, но една хитра измама отвори вратата на побѣдителя и градътъ са прѣдаде съ условіе.

Между това Мурадовътъ сынъ Сауджи и Палеологовътъ Андроникъ, направихъ съзаклатіе и са възбунтувахъ противъ бащытъ си. Мурадъ, като са извѣсти за туй, отиде самъ въ Димотика, дѣто распилъ бунтовницытъ и улови сына си та му извади очитъ, еще накара и Палеолога да извади очитъ на сына си Андроника, а другытъ Гърчета които са уловихъ въ туй съзаклатіе нахвърляхъ ги отъ твърдыната въ Марица.

Въ сжщото комахай врѣме и другытъ сынъ Палеологовъ, Мануилъ, който бѣше управитель на Тессалія и като намѣтникъ на баща си сѣдѣше въ Солунъ, подигъ са да отнеме Срѣсъ отъ Турцытъ. Като са научи за туй Мурадъ прати везирьтъ Хайрединъ паша противъ Солунъ, а Мануилъ като не са надѣяше да устои срещу силата, остави градътъ на Турцытъ и побѣгъ въ Цариградъ; но баща му не смѣи да го пусне въ града, тѣй сжщо и Венецянытъ го не прѣвхъ въ Лезбосъ, и той са принуди да иде при самага Султанъ Мурада за да проси милость, който го прости и го проводи при баща му.

Прѣвземаньето на Солунъ е най-последнето военно дѣло на везира Хайрединъ паша, който на до-годината и из-